

C/2024/2934

6.5.2024

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2024 r. – Republika Włoska/Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa T-194/24)

(C/2024/2934)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, w charakterze pełnomocnika, którą wspierają M. Di Benedetto, S. Fiorentino, avvocati dello Stato, oraz G. Lillo, procuratore dello Stato)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa, opublikowanego w Dz.U. UE w dniu 20 grudnia 2023 r., seria L;
- obciążenie Rady i Parlamentu kosztami postępowania w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, naruszenia art. 7, 8, 31 i art. 52 ust. 1, 2 i 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenia art. 52 ust. 3 i art. 53 Karty w związku z art. 18 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności

Określając jako środek kontroli przestrzegania obowiązku wyładunku obowiązkowe instalowanie kamer kontrolnych na pokładach statków, zaskarżone rozporządzenie stanowi ograniczenie prawa do poszanowania życia prywatnego osób zaokrętowanych, prawa do ochrony ich danych osobowych oraz prawa pracownika do godnych warunków pracy, całkowicie nieproporcjonalne w stosunku do realizowanego interesu, biorąc również pod uwagę istnienie zgodnych z prawem alternatyw, które pozwoliłyby skutecznie realizować ten sam cel, z mniejszym poświęceniem przeciwstawnych interesów; w każdym razie wspomniane rozporządzenie nie gwarantuje w wystarczający sposób ochrony tych praw.

Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 3 ust. 3 TUE, naruszenia art. 101 i nast. oraz art. 120 TFUE, a także naruszenia protokołu nr 27 w sprawie rynku wewnętrznego i konkurencji

Przyznanie organom pojedynczych państw członkowskich znacznego zakresu uznania przy zakwalifikowaniu naruszenia jako poważnego narusza lub grozi naruszeniem zasady równego traktowania podmiotów gospodarczych, prowadząc do zakłócenia konkurencji wewnątrz Unii Europejskiej ze względu na ewentualną odmienną ocenę systemu sankcji ze strony różnych państw.